

RASULULLAH SALLALLAHU ALEYHI VESELLEM

Atiyyetullah el Lîbî

Allah yolunda vakfedilerek bilâbedel neşredilen
bu eserin maddi kazanç elde etmek amacıyla
basılması ve satılmasına izin verilmemektedir.

KUBBE

kubbe313.com

رسول الله

ALLAH'IN RASÛLÜ
MUHAMMED
– sallallâhu aleyhi ve sellem –

Atıyyetullah el-LÎBÎ

KÜRESELKİTAP

Allah'ın Rasûlü Muhammed

- Atıyyetullah el-LÎBÎ -

İstanbul, 1434 / 2013

Küresel Kitap: 7

Bütün Eserleri: 1

Eserin Orijinal İsmi: مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

مركز الفجر للإعلام، 1433 هـ 2012 م

Muhammedün Rasûlullâh Sallallâhu Aleyhi ve Sellem

el-Fecr Enformasyon Merkezi, h.1433/m.2012

Tercüme Eden: Yasemin ÇİMEN

Editör: Osman AKYILDIZ

Tashih&Mizanpaj KÜRESEL KİTAP

Kapak: KÜRESEL KİTAP

Baskı&Cilt: STEP AJANS Matbaa Ltd. Şti.

Göztepe Mah. Bosna Cad. No: 11

Bağcılar/İstanbul

KÜRESEL KİTAP

Adres: Fevzipaşa Cad. Akşemsettin Mah. Şehit Teğmen

Mehmet Sarper Alus Sok. No:28/A Fatih/İSTANBUL

Tel&Faks: +90 212 523 55 78

Cep: +90 530 941 82 90

Web&E-Posta: www.kureselkitap.com • bilgi@kureselkitap.com

İçindekiler

Eser Hakkında	04
Muhammed (s.a.v.)'den Önce MEKKE	06
Kısa Çizgilerle Muhammed (s.a.v.)'in Hayatı ve Daveti	09
Davet Yayılmasında Dönüm Noktası: HİCRET	14
Muhammed (s.a.v.)'den Sonra	19
Muhammed (s.a.v.)'in Davetine Bir Bakış	22
Meselenin Özü	28
İslam Dinine Girmenize Engel Olan Şey Nedir?	31
İslam'ın Kadına Bakışı	35
Gafillere Çağrı	39

Eser Hakkında

Elinizdeki bu küçük kitapçık aslen Libyalı olan ilim ve aksiyon insanı Atıyyetullah el-Lîbî olarak tanınan Ebû Abdurrahman Cemal ibn İbrahim ibn Muhammed ibn İbrahim el-Lîbî el-Misrâtî'nin batı toplumları için yazdığı bir siyer olup, davet ve tebliğ gayesiyle neşredilmiştir. Son derece yalın ifadelerle ve akıcı bir şekilde yazılan kitapçık Allah Rasûlü (s.a.v.)'in davetini konu edinmiştir. Atıyyetullah, 1969 senesinde Libya'nın el-Misrât bölgesinde doğmuş, 1988'de Afgan-Rus savaşına iştirak etmiş, o tarihten itibaren de çalışmalarını sürdürmüştür. Yazar, islami ilimleri Moritanya'da tahsil etmiş, siyaset bilimi ve idari sahada ciddi çalışmalar yapmıştır.

Çok sayıda eseri olan Atıyyetullah'ın, güncel konularla ilgili verdiği demeçler ve sorulara verdiği cevapların yanısıra farklı dergilerde yayınlanmış makaleleri de bulunmaktadır. Yazar, hicrî 1432 yılında Ramazan ayının 23. gününde (22 Ağustos 2011) Afganistan'da Amerikan uçakları tarafından vurularak şehid edilmiştir. Elinizdeki eseri hem İngilizce hem de Arapça olarak kaleme alan yazarın bütün eserlerini yayınevimiz -Allah'ın izniyle- Türkçe'ye kazandıracaktır.

Küresel Kitap

Muhammed (s.a.v.)'den Önce - MEKKE -

Allah Rasûlü Muhammed (s.a.v.), Abdullah'ın oğludur. Abdullah'ın babası Abdulmuttalib, onun babası Haşim, onun babası Abdulmenaf, onun babası ise Kusay'dır. Muhammed (s.a.v.) Kureyşli'dir, İsmail ve İbrahim (a.s.)'in soyundandır.

Muhammed (s.a.v.), Araplardan olup Mekkeli'dir. Mekke ise bugün Arap Yarımadası içerisinde yer alan Suudi Arabistan sınırları içerisinde bulunmaktadır.

Bir çok jeolog, astronom ve coğrafyacı Mekke'nin dünyanın kalbi veya büyük ihtimalle yerkürenin merkezi olduğunu ifade etmiştir. Mekke, Arap ır-

kından gelen insanların eski çağlardan beri yaşadığı dağlık ve kurak bir çöl şehri olarak göze çarpmaktadır.

Araplar İbrahim (a.s.)'dan önce de yaşıyorlardı. Büyük kabileler halinde yaşayan Araplar, eski tarihte olağanüstü ve köklü bir uygarlık sahibiydiler.

Tarihçiler, eski Arap kabilelerinin büyük bir bölümünün soyunun tükendiğini ve ortadan kaybolduğunu söylüyorlar. Tarihçilere göre günümüzdeki Araplar, Arapça'yı eski Arap kavimlerinden öğrenmiş olan ve çoğu İbrahim (a.s.)'ın oğlu İsmail (a.s.)'ın soyundan gelen Arap kavimleridir.

Orta Doğu olarak bilinen bölgede, dünyanın kalbinde ve Peygamberlerin ilâhî risâletinin beşiği olan Arap yarımadasında, bu insanlar şehir hayatının zorluklarından uzak, doğa ile içiçe basit bir hayat yaşıyorlardı. Bu yüzden yumuşak huyları ve kafa yapıları ile tanınıyorlardı ve doğruluk, sadakat, cömertlik, şecaat, özgüven, zulmü ve aşağılanmayı kabullenme, hayırseverlik, yiğitlik, anlaşmalara bağlılık, istek ve kararlılıkta güçlü, muazzam bir şevk, belagat sa-

hibi, feraset sahibi, sanata değer veren ve yazmayı bilmedikleri için güçlü ve sağlam bir hafıza gibi mükemmel kişisel özelliklere sahiplerdi. Bu yüzden bu bölgenin bütün peygamberlerin ve ilâhî mesajların beşiği olmasının ardında büyük bir hikmet yatmaktadır.

* * *

Kısa izgilerle Muhammed (s.a.v.)'in Hayatı ve Daveti

Müslüman ve müslüman olmayan bütün tarihçilere göre mükemmel bir insan olan Muhammed (s.a.v.), İsa (a.s.)'in doğumundan 571 yıl sonra doğdu ve henüz anne karnında iken babası vefat ettiği için yetim olarak yetişti. Altı yaşında iken annesini kaybeden Muhammed (s.a.v.), dedesinin de ölmesiyle bir yetim olarak amcasının himayesi altında yetişti.

Muhammed (s.a.v.), 40 yaşına ulaştığı zaman Allah'tan vahiy aldığını, gökten bir meleğin gelip kendisine dini ve risâleti öğrettiğini, Allah'ın kendisini peygamber olarak seçtiğini, son peygamber oldu-

ğunu ve kendisinden sonra başka peygamberin gelmeyeceğini bildirdiğini ilan etti. Muhammed (s.a.v.) 40 yaşına geldiğinde hayatı tanımış, yaşamış ve tam bir olgumluğa ulaşmıştı. Evlenmişti, babalık yapmıştı, çocuklarını yetiştirmişti, insanları tanımıştı ve insanlar tarafından tanınmıştı. Tarihçilere göre bu tanınma doğruluk, güvenilirlik, feraset, parlak bir zeka, edebi bir dil, nezâket ve mükemmel bir ahlâk gibi birtakım özellikler etrafında dönüyordu. Bunların yanında, ümmî olmasına ve okuma yazma bilmemesine rağmen, genelde erkeklerin üstün olmak için birbirleri ile yarıştığı faziletlerden olan cömertlik, zalim yönetimi ve zulmü reddetmek, aşağılanmayı kabul etmemek, yoksullara ve zayıflara yardım etmek, insanların yardımına koşmak, günahlardan, kötülüklerden, çirkin davranışlardan uzak durmak gibi bir çok güzel haslete sahipti.

Muhammed (s.a.v.) başlangıçta davetini güvendiği arkadaşlarına, tanıdıklarına ve akrabalarına gizli bir şekilde yapmaya başladı. Yerel halktan bir grubun çağrısına olumlu karşılık vermesinden sonra Muhammed (s.a.v.) davetini genişletti ve açık bir şekilde

hakki beyan etmeye başladı. Bundan sonra insanlar büyük bir inatla ve ellerindeki bütün güçleri ile O'na karşı çıkmak ve engel olmak için ayaklandılar. O'nu yalancı olmakla itham ettiler ve türlü suçlamalarda bulundular. Onu kâhin olmakla suçladılar, yalancılıkla itham ettiler, cinli olduğunu iddia ettiler, insanları büyüleyen bir şair olmakla suçladılar.

Allah'ın insanları davet etmesini emrettiği bu ilahi daveti yaymak adına onların bu inkarlarına, şerefine, itibarına ve hatta bedenine yapılan saldırılara karşı sabırla dayandı. Eğer daveti yapan sabırlı olmasaydı, kendi halkıyla başlamış olmasaydı ve halktan destekçiler kazanmasaydı davet hiç bir zaman yayılamazdı. Halkın vahşiliğine ve saldırılarına karşı hoşgörü, nezaket, bağışlayıcı bir tavırla karşılık verdi. O'nu rencide etmelerine, zayıf sahabelerine işkence etmelerine, alay etmelerine, dalga geçmelerine, boykot etmelerine ve baskı altında tutmalarına rağmen o kavmini hayra ve iyiliğe davet etmeye ve Allah'ın kendisine yüklediği ilahi mesajı kavmine anlatmaya devam etti.

Muhammed (*s.a.v.*), kavmini ortağı olmayan Allah'a ibadet etmeye davet etti. Onları atalarının yaptığı gibi Allah'tan başka veya Allah ile birlikte başka ilahlara ibadet etmekten menetti. Onlara namaz kılmalarını, zekat vermelerini, doğru ve iffetli olmalarını, anlaşmalarına sadık kalmalarını, akrabaları ile bağlarını güçlendirmelerini ve her hâlükârda iyilikten ayrılmamalarını söyledi. Bütün bunlara elinde olan bütün imkanlar ile gece gündüz davet etti. Onların çirkin sözlerine aldırış etmeden bu davetini sürdürdü. Sürekli onların iyiliğini istedi. Ama insanoğlu çoğu zaman hakkında cahil olduğu şeylere düşmanca tavır alır. Buna rağmen O, kavmi için her zaman dünya ve ahirette iyilik, şeref, üstünlük ve mutluluk istedi. Ama kavmi, dünya ve ahirette zararlı olanı istedi. Kavminin liderleri ve büyükleri bütün güçleri ve paraları ile O'na karşı karalama kampanyası yürütmekten vazgeçmedi.

Şu bir gerçek ki, kavmindeki insanların çoğu bir takım sebeplerden dolayı cehalet ve günah elbisesine bürünmüşlerdi. Bu sebeplerden bazıları dünya hayatı ile meşguliyetleri ve varoluşun gerçek anla-

mına aldırış etmemeleri, büyüklerine ve liderlerine itaat ve teslimiyet göstermeleri, hayatlarında bir değişiklik olmasından korkmaları, güvende olmayı tercih etmeleri ve mevcut durum ile yetinmeleriydi. Bu yersiz sebeplerden dolayı bu fırsatı geri teptiler. Bugün onlardan birisi kendisine soru sormamız için diriltilmiş olsaydı kesinlikle büyük bir suçluluk hissi ve pişmanlık içinde olduğunu söyleyecekti.

Kavminin liderleri ve büyüklerine gelince... Onlar Muhammed (s.a.v.)'in davetine uymaları halinde kaybetmekten korktukları liderlik konumlarından dolayı dalâlette kaldılar ve büyük bir inatla Muhammed (s.a.v.)'in davetine karşı koydular. Fakat bu onlara fayda sağladı mı? Şimdi biz, yüzyıllar sonra, onları andığımızda kimin muzaffer olduğunu ve ayakta kaldığını kimin de ebediyen lanetlenerek ziyana uğrayanlar olduğunu ve rezil olarak anıldığını görmekteyiz.

Davet Yayılmasında Dönüm Noktası: HİCRET

Muhammed (*s.a.v.*), vahyin kendisine parça parça indirilmesinden dolayı davetini de aşamalı bir şekilde sürdürdü. Bütün rahmeti, hayrı, doğruluğu, hikmeti, ıslahatı, iyiliği emreden ve kötülüğü nehyeden bu Hak dini öğretmeye devam etti. Bu şekilde kavminin İslam'ı kabul edeceğine dair ümidinin erdiği ana kadar davetine devam etti. Kavmi O'nu öldürmeye karar verdiği zaman Allah hicret etmesini emretti. Muhammed (*s.a.v.*), bu emir doğrultusunda bugün kabrinin ve mescidinin bulunduğu şehir olan Medine'ye hicret etti.

Medine'de birkaç Arap kabilesi yaşıyordu. Kabilelerin bazı üyeleri Hac döneminde Mekke'ye geldikle-

rinde Muhammed (s.a.v.)'in sözlerini dinlemiş ve davetine icabet etmişlerdi. Güçlü imanlarından dolayı O'na yardım etmekte çok istekli olan Medineli müslümanlar, Muhammed (s.a.v.)'in kendi şehirlerine hicret etmesini ve davetini ordan sürdürmesini önermişlerdi. Bu sayede O'nunla birlikte olmak ve O'na yardım etmek istiyorlardı. Muhammed (s.a.v.) kendisi ile birlikte güç yetirebilen sahabelerinin de hicret etmesini emretti. Din uğruna Mekke'deki müslüman erkekler, kadınlar ve çocuklar hicret ettiler. Hicret ederken ekonomik veya siyasi hiç bir dünyalık veya kişisel çıkar gözetmediler. Kendilerini yoktan var eden, emirlerine itaat etmelerini isteyen ve dünya hayatında onları bu konuda imtihan eden Rablerine olan imanlarından dolayı hicret ettiler.

Bu basit Arap kabileleri ne bir siyasi hırs sahibydiler, ne de dile getirmeye değer bir medeniyet sahibi. Bu yüzden Hakk'a olan samimi ve kuvvetli inançlarının ruhlarına ve doğalarına büyük bir etkisi vardı. Bir çok tarihçiye göre sahabiler, geçmiş peygamberlerin ashâbı hariç, daha önce hiç görülmemiş bir şekilde hicret emrine icabet ettiler.

Muhammed (*s.a.v.*) Medine'ye hicret edenler ve yerlisi olan müslümanlar ile devletinin çekirdeğini oluşturdu. Mesajını daha özgür bir şekilde yaymaya ve kendisine biat edenlerin sosyal, ekonomik ve siyasi işlerini organize etmeye başladı. Müslümanların ideolojik ve kültürel değişimlerini aşamalı bir şekilde ve sindirerek tamamlamaları için Allah'ın izni ve indirmediği vahiy ile kendisine tabi olanların işlerini düzenlemek için kanunlar belirledi.

Sonra kendisini doğduğu topraklardan çıkaran Kureyş kavmi ile savaşlar yaptı. Küçük ve hafif teçizatlı ordusu ile onlara karşı zaferler elde etti. İlk yaptığı savaş Müslümanlar için özel bir yeri olan ve İslam tarihinde önemli bir dönüm noktası olan Bedir savaşıydı. Sonra kavmi ile ardı ardına savaşlar meydana geldi. Kavminin liderleri O'nu, davet ettiği şeyi, ona ittiba edenleri ve kurma aşamasında olduğu devleti bertaraf edebilmek için ellerinden gelen herşeyi yapıyorlardı. Allah'ın O'na yardım etmesiyle O kavmini mağlup etti ve kavminin kendisini çıkardığı ve doğduğu şehir olan Mekke'yi fethetti.

Mekke'nin fethi ile birlikte kavmi ile savaşları sona erdi. Kureyş kabilesi, Mekke'nin yerli halkının oluşturduğu ve İbrahim (a.s.) tarafından inşa edilen Allah'ın evi kutsal Kâbe'nin bakımını yürüttükleri için o dönemde Arapların en asil kabilesi konumundaydılar. Mekke'nin fethedilmesinden sonra Arap Yarımadası'nda yaşayan halkın neredeyse tamamı Muhammed (s.a.v.)'in davet ettiği dine girmiş, iman etmişlerdi.

Muhammed (s.a.v.) daha sonra etraftaki devletlerin krallarına mektuplar göndererek onları İslam dinine girmeye ve Allah'ın kendisi ile gönderdiği ilahi mesajı iman etmeye çağırdı. Davet mektupları Roma İmparatorluğu kralına, Fars kralına ve diğer devlet liderlerine gönderildi.

Bu sıralar vefat eden Muhammed (s.a.v.), dönemin bu önemli devletleri ile şahsen görüşme imkanı elde edemedi. Muhammed (s.a.v.)'in vefatından sonra Şeriat'ın ana prensiplerine uygun olarak Sıddîk lakaplı Ebûbekir radiyallâhu anhu saygın bir heyet (Şûra) tarafından halife olarak seçildi. Ebûbekir radiyallâhu anhu sahabeler arasında Muhammed (s.a.v.)'in da-

vetine ilk icabet edenlerden olup, O'na en yakın ve sevgili olan, en bilgili ve hilâfet makamı için gerekli olan özelliklere ve niteliklere sahip en uygun kişi konumundaydı.

* * *

Muhammed (s.a.v.)'den Sonra

Muhammed (s.a.v.)'in vefatından sonra İslam devleti böyle devam etti. Bir halife vefat ettiğinde yerine başka birisi halife olarak seçiliyordu. Ta ki Müslümanlar arasında meydana gelen ihtilaflar neticesinde savaşlar çıkana kadar. Uzlaşma ve barış sağlanana kadar bir kaç yıl boyunca kargaşa devam etti. Daha sonraki halifeler, zamanın koşullarına göre keyfi bir şekilde oğullarını vârisleri olarak tayin ediyorlardı. Bundan sonraki dönemlerde İslam devletlerinin yönetim sistemi genelde babadan oğula geçen hanedanlık sistemi üzerine devam etti.

Müslümanlar, bazıları diğerlerine göre daha iyi olan çeşitli devletlere sahip olmaya devam ettiler. Bu devletlerden bazıları İslam dinine ve Muhammed

(*s.a.v.*)'in davetine bağlı kaldı, bazıları ise dini ihmal etti ve dinin içeriğini almadan sadece ismini ve bazı sloganlarını aldı.

İslam ümmeti tarihte, siyâsî, askerî, ekonomik, kültürel, sosyal, ideolojik, bilimsel ve diğer alanlarda sürekli iniş çıkışlar yaşadı ve bazı dönemlerde dünyanın lider devleti oldu. İslam ümmetinin lider olduğu bu dönemlerde dünya, adaletin, rahmetin ve yardımseverliğin lezzetini tatmıştı. Tarafsız tarihçilere göre bu üç nitelik İslam'ın liderliği dönemlerindeki gibi tarihin başka hiç bir döneminde bir araya gelmedi.

Halifelerin arasında doğru ve adil olanlar Muhammed (*s.a.v.*)'in yoluna sadakatle bağlı kaldılar, İslam'a davet ettiler, dini yaydılar ve bu din ile dünyanın çeşitli ülkelerini fethettiler. Onların fetihleri ve genişlemeleri tarihte eşsiz fetihlerdi, çünkü onlar ekonomik veya siyasi bir amaç gütmедiler, şehvetlerini tatmin etmek için veya öc almak için hareket etmediler. Bunun yerine Hak dini yaymak için yola koyuldular, zayıflara ve mazlumlara ulaştırdılar. Halkı kendi seçimini yapmasını engelleyen güçlerden

kurtardıktan sonra daveti kabul etmeyi veya reddetmeyi kendi seçimlerine bıraktılar.

En sonunda Müslümanların devleti, kibirlenmeleri, isimlerine ve unvanlarına aldanmaları, istek ve şehvetleri ile meşgul olmaları gibi bir çok sebepten dolayı zayıfladı ve geriledi. İslam ümmeti, zayıflamasına ve bozulmasına rağmen hala bir bütün olarak dayanıklılık göstermeye ve Peygamberin getirdiği prensiplere, esaslara ve hükümlerine azimle bağlı kalmaya devam ediyor. Dahası, İslam ümmeti bugün çok güçlü bir uyanışa tanık olmaktadır. Devrimcilerin ortaya çıkmasından sonra ve özellikle bazı Avrupalıların zulüm ve baskılarını tattıktan sonra kendi konumunu kavradı. Ümmet, bir çok şeyi ihmal ettiğinin ve yarışta geri kaldığının farkına vardı ve yarışa dahil olup tekrar dünyanın lideri olmak için yıllardan beri üzerinde birikmiş olan tozları silkeledi ve ayaklandı. İslam ümmeti artık bu dünyada şeref, güç ve mutluluğun sadece dine ve dinin emirlerine sıkıca bağlanmaktan geçtiğinin farkına vardı.

Muhammed (s.a.v.)'in Davetine Bir Bakış

Muhammed (s.a.v.) kavmine gelerek şunları söyledi: “Ben Allah’ın size göndermiş olduğu peygamberiyim. Allah beni bundan önceki peygamberlerin de dini olan İslam dini ile gönderdi”.

Ve daha sonra şöyle devam etti: “Biz bütün peygamberler kardeşiz. Hepimiz Allah tarafından gönderildik ve hepimizin dini birdir. Bu dinin amacı Allah’ı birlemektir, yani ortağı olmayan Allah’a ibadet etmektir. Biz O’ndan başkasına veya O’nunla birlikte başkasına ibadet etmemekle birlikte aynı zamanda O’ndan başka ibadet edilen herşeyi inkar ediyoruz ve reddediyoruz. Çünkü O’ndan başka ibadet edilen herşey ibadet edilmeye layık olmayan sahte bir ilah-

tır. İbadet edilmeye layık olan ise sadece Allah'tır ve hiç kimsenin bunda bir payı yoktur. Benim ve benden önceki peygamberlerin dini ve daveti bu temel üzerine bina edilmiştir”.

Böylece Muhammed (s.a.v.), insanları Allah'ın göndermiş olduğu bütün peygamberlere ve bütün kitaplara inanmaya davet etti. Peygamberlerin ve kitapların aralarında fark gözetmeden, bazısına inanıp bazısını inkar ederek değil, hepsinin Hak olduğuna ve Allah tarafından gönderildiğine inanmaya davet etti.

İşte bu bütün Peygamberlerin inandıkları ve insanları davet ettikleri dindir: İbadeti Allah'a has kılmak ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmamak. Dinin hükümlerinde ve kurallarında ise Peygamber'den Peygamber'e farklılıklar olabilir. Meselâ namaz, oruç, zekat ve benzeri ibadetlerin şekilleri, zamanları, sayıları vs. Peygamber'den Peygamber'e farklılık gösterebilir. Aynı şekilde helaller ve haramlar da değişebilir. Bazı Peygamberlerin kavimlerine haram olan şeyler diğer Peygamberlerin kavimlerine helal olabilir. Al-

lah gerçek hikmet sahibi olandır ve biz kulları için her zaman iyilik, merhamet ve mutluluk ister.

Allah geçmiş Peygamberleri sadece kendi kavimlerine gönderdi. Fakat son ilahi mesajı getiren Muhammed (s.a.v.) ise bundan farklı olarak şöyle dedi: “Ben Allah’ın son peygamberiyim ve kıyamete kadarki bütün insanlığa ve ırklara gönderildim. Benden sonra başka bir peygamber gelmeyeceği için benim getirdiğim ilahi mesaj en eksiksiz, en geniş ve en kapsamlı mesaj olmakla birlikte aynı zamanda en ayrıntılı, en kolay ve en mükemmel olan mesajdır”. Bu yüzden dünya üzerinde yaşayan her varlık Muhammed (s.a.v.)’e ve O’nun kendisi ile gönderildiği ilahi mesaja iman etmeye çağrılıyor. Her bir beşer O’na ve getirdiğine iman etmekle ve O’na uymakla yükümlüdür. Allah katında bundan başkası, kimden gelirse gelsin hiç bir zaman kabul edilmeyecektir.

İsa (a.s.)’i takip edenler şunu diyemezler, “Biz İsa’nın takipçileriyiz. O’na ve getirdiklerine uymamız bize yeter”, Çünkü bununla Muhammed (s.a.v.)’i inkar etmiş ve onu yalanlamış olurlar. Allah’ın bir Rasûlünü

veya bir Nebîsini inkar etmek ise O'nu gönderen Allah'ı inkar etmek demektir.

Zayıf ve güçsüz insanoğluna Allah'ın mesajını reddetmek veya "Ben şu mesajı veya bu peygamberi kabul etmiyorum" demek düşmez. Şimdi önünüzde iki seçenek var: Muhammed (s.a.v.)'in "Bu son din olan İslam, insanlık için son mesajdır. Bu dine muhalefet eden herşey boş ve geçersizdir. Allah sadece bu dine göre ibadet edenlerin ibadetini kabul edecektir" sözlerinde ifade ettiği gibi ya Muhammed (s.a.v.)'e ve O'nun Allah'ın Rasûlü olduğuna inanıp O'na uyar ve getirdiği her şeyi alırsınız, ya da O'nu reddedip inkar edersiniz ve Allah'ın O'nu göndermediğini veya O'na vahiyle emrini bildirmediğini söyleyerek O'nun bir yalancı olduğunu iddia edersiniz. İkinci durumda şu iki şeyden birisi sizin için geçerli olacaktır:

1. Siz hidayeti istemiyor, aramıyor ve umursamıyorsunuz. Tek kaygınız, hırsınız ve meşguliyetiniz şehvetinizi tatmin etmek ve dünyalık zevklerinize ilgilenmek. Bu durumda olan bir kişi, içinde bulunduğu gafletten ve sarhoşluktan ancak ölümle birlikte uyanacaktır. İmtihan dönemi geçtiği için

bu uyanış sahibine hiç bir fayda sağlamayacaktır. Bunlar, Allah'ın gazabını ve azabını hak etmişlerdir ve yerleri Cehennem ateşidir.

2. Siz şöyle diyorsunuz, “Baktım ve araştırdım ama Muhammed (s.a.v.)’in Allah’ın Rasûlü olduğuna dair bir delil bulamadım”. Böylelerine biz şöyle cevap veriyoruz, “Peki iddia ettiğiniz gibi İsa’nın peygamber olduğuna veya Allah’ın oğlu olduğuna dair elinizde bir delil var mı?” İnanduğunuz herhangi bir peygamberin peygamberliğine dair getirdiğiniz herhangi bir delil aynı şekilde Muhammed (s.a.v.) için de geçerlidir ve hatta daha uygundur.

Örneğin kendinize şöyle sorun: “Nuh’un, İbrahim’in, Musa’nın, Davud’un, Süleyman’ın, İsa’nın veya bunlardan bazılarının peygamber olduğuna şahadet ediyor musunuz? Eğer ediyorsanız buna deliliniz nedir?” Bunu kanıtladığınız zaman size şöyle deriz, “Getirmiş olduğunuz delil Muhammed (s.a.v.)’in peygamberliğinin de kanıtıdır ve Muhammed (s.a.v.) buna daha layıktır.” Sonra size şöyle deriz, “Muhammed (s.a.v.)’in Allah’ın Rasûlü olduğunu gösteren delillere bir bakın, araştırın, inceleyin. Bu sayede

asıl hayat olan sonsuz ahiret hayatında başarıyı arayanlardan olursunuz. Onun mucizesi olan Kur'an'a bakın, okuyun ve içindeki hidayeti ve nuru takdir edin." Sonra şu soruya cevap arayın, "Bu bir insanın konuşması mı? Bu gerçekten fani bir varlık tarafından yazılmış olabilir mi?" Onun getirdiği hükümlere bakın, neye çağırdığına ve neleri yasakladığına bir bakın. Getirdiği hükümlerin içindeki hikmete, iyiliğe, adalete ve doğruluğa bir bakın. Bu hükümlerin akıl ve mantık ile uyumuna bir bakın. Muhammed (s.a.v.)'in biyografisine ve İslam ümmetinin tarihine ve barındırdığı iyilik, doğruluk, saflık, ilim, hikmet, fedakarlık ve fazilete bir bakın.

* * *

Meselenin Özü

İslam insanlara, içinde yaşadığımız bu hayatın geçici ve fani bir ikâmetgâh olduğunu, kalıcı bir yer olmadığını söylüyor. Bizler bu dünyada kalıcı olarak değil bir yolcu olarak yaratıldık ve burada ilâhî emirler ile imtihandan geçiyoruz. Ebedî hayat yerimiz ölümden ve tekrar dirilmeden sonraki insanların ya sürekli mutlu olacağı ya da sürekli azab göreceği son durağımızdır.

Bizi yaratan ve bu dünyaya yerleştiren Allah, hangimizin ortak koşmadan sadece O'na ibadet ve itaat edeceğini, hangimizin Peygamberlerine ve Kitaplarına uyacağını ve hangimizin bunları umursamayacağını ve önemsemeyeceğini denemek için yaratmıştır. İşte bu en büyük gerçektir. Bunu anladığınız tak-

dirde huzura kavuşacaksınız, meselenin hakikatini kavrayacaksınız, Allah'ın sevip razı olduğu Hak dinin özüne ulaşmada zorlanmayacaksınız ve bu dünya hayatının sunduğu eğlencelere aldanmayacaksınız.

Ve şu örneği daha iyi anlayacaksınız: Allah katında Afrika'nın çöllerini evi kabul eden ve modern dünya standartlarına göre geri kalmış fakir bir Müslüman'ın Hak dine bağlı kaldığı halde orada açlık, sefalet ve hastalık sebebiyle ölmesi, İskandinavya veya Los Angeles'da yaşayan, dünyanın bütün zevkini yaşadığı halde Allah'ın Rasûlünü inkar eden ve Hak din olan İslam'dan başka bir şeye bağlı kalarak ölen bir milyonerden daha iyidir.

Aynı zamanda İslam size geri kalmayı, fakir olmayı, açlık ve hastalıktan ölmeyi emretmez. Bilakis İslam size güçlü ve kuvvetli olmanızı emreder, malınızı ve servetinizi bırakmanızı emretmez.

Önemli olan sonsuz ve ebedi olan hayattır. Bu geçiş hayatının önemi ise matematikteki değersiz sayı kadardır.

Burada temel ölçü kendi aklımızla ortaya koyduğumuz şeyler değil Allah'ın rızasının nerede olduğudur. Akıl, doğruluğa ve iyiliğe ulaşabilmemiz için ve Allah'ın bizden istediklerini anlayabilmemiz için Allah'ın bize verdiği bir nimettir. Bu şu demektir: Eğer aklımızı Allah'ın bize apaçık emrettiği şeylere ters düşmek için kullanırsak gayri meşru bir şekilde kullanmış oluruz ve bu da bizi yanlış sonuca ulaştıracaktır.

* * *

İslam Dinine Girmenize Engel Olan Şey Nedir?

Onlardan birisi şöyle diyor, “Benim dinim babamın ve dedemin de dini olan dindir ve biz yüzyıllardan beri bu dine inanıyoruz”.

İslam, bu kişiye şöyle cevap verir: “Biz sana senin ve babalarının yüzyıllardır uyduğu dinden daha iyisini getirsek ne dersin? Sen Hakkı, doğruyu, faydalıyı ve seni başarıya ulaştıracak olanı arıyor musun? Yoksa sen sadece ‘biz buyuz ve bizim kimliğimiz budur’ mu diyorsun? Ataların da yanlış yolda olmuş olabilir. Evet, bu ihtimal dahilindedir. Eğer bu mümkün değil diyorsan neden bütün Müslümanların yanlış yolda olduğunu söylüyorsun? Hiç düşündün mü neden Allah bu kadar Peygamber gönderdi

ve tarih boyunca bir çok kavmi helak etti? ‘Babamın ve atalarımın dini’ düşüncesini bırak. Kendini böyle bir düşünceden kurtar ve araştırmaya yönel. Böylece yeni şeyler keşfedeceksin...”

Başka birisi ise, “İslam geri kalmışlığın dinidir” diyor ve bunu Müslümanların içinde buldukları duruma dayandırıyor.

Bu da yanlış bir ifadedir. Çünkü Müslümanlar dinlerine bağlı kaldıkları zamanlarda medeniyete, şehirleşmeye, teknolojiye, kültürel ilerlemeye ışık tutan insanlar olmuşlardır. Çünkü İslam dini, ilim öğrenmeyi ve ilmi yaymayı teşvik etmektedir. Akıldan yararlanmayı, dinamik olup bütün faydalı araştırmalardan istifade etmeyi, güçlü olmayı, şeref ve saygınlığı elde etmek için gereken bütün tedbirleri almayı teşvik etmektedir. Tembelliğe, cahilliğe, müsrif olmaya karşı Müslümanları uyarmaktadır.

Avrupa'nın cehalet ile durgun olduğu, baskıcı, zorba ve despot kralların, lordların ve papazların hakim olduğu karanlık çağlarında İslam dininin nuru ile aydınlandığını bilen ve Hakkın peşinde

olan tarafsız bir insan, İslam'ın geri kalmışlığın dini olduğunu nasıl iddia edebilir. Üstelik İslam medeniyeti coğrafi ve kültürel sınırları İspanya, Fas, Sicilya, Anadolu, Doğu Akdeniz ülkeleri ve diğer bölgelere ulaştığı halde.

Avrupalılar yaşama, araştırma metodları, gözlem ve analiz gibi hususları bu bölgelerde yaşayan Müslüman Araplardan başka kimden öğrenebilirdi?

Bugünün araştırmacılarına göre, Fransız, İspanyol ve İsviçre kanunları ve yönetmelikleri Endülüs İslam Devleti'nde hakim olan Maliki fıkhnın izlerini taşıyor.

Müslümanlar Endülüs topraklarına muazzam bir tarihi medeniyet kurarken geri mi kalmışlardı?

Ve biz size sadece Avrupa'ya yakın olan bir örnekten bahsettik. Bunun dışında daha bir çok örnekler hakkında da konuşabiliriz.

Evet, İslam insanlara, "tek endişeniz şehvetiniz ve zevkiniz olsun, yaşadığınız müddetçe elinizden gel-

diği kadar vaktinizi oyun ve eğlence ile geçirin” demiyor. İslam insanlara şunu söylüyor: “Arzularınızı ve eğlencelerinizi Allah’ın size izin verdiği şeylerde yaşayın. Bunda sizin için çok daha hayır vardır ve bu sizin için yeterlidir. Ve bunları hedefinize ulaşmada kullanın. Bu hedefe ulaşmak en büyük endişeniz ve önceliğiniz olsun. Bu hedef ise Allah’a ibadet ve itaat ederek O’nun karşısına çıkacağınız kıyamet gününe hazırlık yapmanız ve rızasını kazanmak için O’na boyun eğmenizdir”.

O yüzden kendisi için hayır isteyenlere şunları diyoruz: “Müslümanların geri kalmış olduğu iddialarına aldırış etmeyin. Sizi ilgilendiren, doğruya ve gerçeğe olan mesafenizin ne kadar olduğu olsun ve şu soruları kendinize sorun: Neden burdayız, bizi kim niçin yarattı ve öldükten sonra nereye gideceğiz”.

Sonunda Müslüman olabilirsiniz ve Müslüman olduktan sonra istediğiniz takdirde kendinizi daha da geliştirebilirsiniz. Müslümanların içinde bulunduğu geri kalmışlıktan hoşlanmayarak bu durumu değiştirmek için öncü bir Müslüman olabilirsiniz”.

İslam'ın Kadına Bakışı

Başka bir kişi (bayan) şöyle diyor: “İslam kadının, kadın haklarının ve kadın özgürlüğünün düşmanıdır”.

Bu kişiye İslam evvela şunu söylüyor: “Ya Allah’a, Kitaplarına ve Peygamberlerine iman et, Allah Rasûlü’nün getirdiği her şeye teslim ol veya açıkca Allah Rasûlü’nün getirdiği şeyleri istemediğini söyle ve bizi zahmete sokma”.

Şayet mesele Allah’ın emirlerini, helallerini ve hududlarını bilme ve bunlara uyma meselesi ise o zaman bu basit bir durumdur. Diğer yandan şayet mesele içinde yetiştiğin koşullardan ve elde ettiğin unvanlardan dolayı zevkine ve şehvetine uyman ve bunu Allah’ın dinine empoze etmek istemen ise,

bunun sana hiç bir faydası olmayacaktır ve kendini yormaktan başka eline hiç bir şey geçmeyecektir.

Kendine şu soruyu sor ve üzerinde biraz düşün: Kadın hakları ve kadın özgürlüğü sloganı ile peşine düştüğün şeyler kadınlar için ve insanoğlu için gerçekten iyi şeyler mi? Bunlar doğru ve akıllı şeyler mi? Veya iyilik ve doğruluk tamamıyla başka şeyler mi?

İkincisi: Senin İslam hakkındaki anlayışın hatalı bir anlayıştır. İslam erkeğin düşmanı olmadığı gibi kadının da düşmanı değildir. Bilakis İslam, her iki cinse de dünya ve ahirette iyilik ve mutluluk sağlamak için gelmiştir. Bunun yanında İslam her iki cinse de en iyi ve en uygun hakları vermiş, yapabilecekleri uygun görevleri yüklemiştir. Bu yüzden siz hangi düşmanlıktan bahsediyorsunuz? Bu yersiz ve boş bir iddiadan başka bir şey değildir.

Kadını şerefli kılan, koruyan ve muhafaza eden, şirkin, cehaletin, hurafelerin karanlığından erkeği kurtardığı gibi kadını da kurtaran, yaratılmışların kontrolü altında olmaktan ve yaratılmışlara boyun eğmekten kurtaran İslam dini değil midir? Kadınla-

rı erkeklerin kardeşi yapan, konumunu yücelten ve onlara şeref kazandıran İslam dini değil midir? İslam'daki kadının örneklerine bak ve hangi İslam ve hangi kadından bahsettiğini tekrar gözden geçir.

Üçüncüsü: Sen Hakkı araştırdın, üzerine kafa yorup düşündün ve kadın konusu dışında Hak dinin İslam olduğuna karar verdin mi? Hoşuna gitmeyen tek konu kadın konusu mu? Yoksa hoşuna gitmeyen dinin tamamı mı? Bu soruyu kendine sor, çünkü faydası olacaktır.

Zorlandığın tek konu kadın konusu ise, akıl ve mantık sana şunu söyler: “Hoşuna gitmeyen ve zorlandığın tek bir meseleden dolayı bu dini inkar etme. Olur ki İslam'ın bu meselede daha önce karşılaşmadığın bir cevabı vardır. Ya da doğru şekilde anlamamış olabilirsin veya gelenek, alışkanlık gibi seni etkileyen bazı kişisel sebeplerden dolayı ikna olmamış olabilirsin. Yahut çevrendeki insanların görüşlerine muhalif olmak sana zor gelebilir. Eğer doğru olmak istiyorsan, hidayete ulaştıktan ve bu dinin hak din olduğunu öğrendikten sonra bu dine bağlanıp beklemelisin. Olur ki kafana takılan bu mesele zamanla

kaybolur. Ve ellerini açıp seni hidayete ulaştırması için Allah'a yalvarmalısın.

* * *

Gafillere Çağrı

Aranızda dinlemek isteyenler kulak versinler. Sizler řu an cehalet içindediniz ve görmüyorsunuz. Çünkü zenginlik içinde yaşıyorsunuz, siyasi ve ekonomik sistemi güçlü olan devletlerde yaşıyorsunuz, Müslümanların zayıflığını görüyorsunuz ve günlük yaşantılarındaki geri kalmışlıklarını müşahede ediyorsunuz, hayat hakkında sınırlı bir görüşe sahipsiniz ve sadece dünyadaki yaşantıya odaklanıyorsunuz. Ama bu herşey değil. Bu kafesten çıkın ve bu sarhoşluktan uyanın ki hakikati bulasınız. Ve kendinize şöyle sorun: “Şayet İslam dünyayı yöneten güçlü, egemen, zengin ve başarılı bir devlet olmuş olsaydı İslam’a girer miydiniz?” Evet, bir çoğunuz girerdi. Ama ölçünüz bu olmasın. Hakkın peşini bırakmayın, çünkü ebedi olan budur. Başarılı ve mutlu olan kişi Hakka bağlanan kişidir.

Allah'tan size hidayet vermesini diliyorum.

Atıyyetullah,
27.01.2006

KÜRESEL KİTAP'TAN ÇIKAN ESERLER

- » Kayıp Minare / *Abdullah Azzam*
- » Cihadı Desteklemenin 44 Yolu / *Enver el-Evlaki*
- » Şehadet Yolunda Cihad Erleri / *Harun İlhan*
- » Hattab'ın Anıları / *Sâmir bin Salih es-Süveylim*
- » Kafkasya Emirliği Mücadelesi / *Said Buryatski*
- » Düşmanla Savaşta Kadının Rolü / *Yûsuf bin Salih el-Iyeyrî*